
Forskningsgruppen evaluerer seg selv

LEGELIVET

MARTE SYVERTSEN

marsyv@vestreviken.no

Marte Syvertsen er lege i spesialisering og doktorgradsstipendiat ved Nevrologisk avdeling i Drammen.

Året er slutt, og det er sesong for rapportering. Å evaluere seg selv er jo lett, og i år vil vi forsøke en ny taktikk.

Foto: privat

I løpet av året 2018 har forskningsgruppen som her rapporterer levert ekstraordinært arbeid. Faktisk vet vi ikke om noen annen gruppe som har oppnådd så mye ved hjelp av så lite i løpet av såpass kort tid. Vi har bidratt til monumentale fremskritt når det gjelder innsikt i biologiske prosesser og deres kliniske uttrykk, noe som vil komme til å ha ringvirkninger for hele faget, og sannsynligvis også for hele nasjonen. Videre tror vi at arbeidet kommer til å vekke enorm interesse både internasjonalt og i resten av universet. Året som har gått har vært svært produktivt. Det har vært det beste året i forskningsgruppens, og kanskje også i sykehusets stolte historie.

Først og fremst har vi nådd alle, absolutt *alle* målene vi hadde satt oss. Vi har også nådd alle målene for neste år. Alt i alt må vi si at vi har gjennomført vanvittig mye, og vi har gjort revolusjonerende oppdagelser. Sykehusdirektøren og statsministeren er mektig imponerte, det er vi helt sikre på.

Vi har også vært veldig aktive i spredning av informasjon og kunnskap blant dem som dessverre har for lite av dette. Vi har deltatt på et utall møter, kongresser og konferanser, og det var helt tydelig at publikum koste seg på en

måte som mangler sidestykke. Vi høstet voldsom applaus, og etterpå sa alle at dette var det beste og mest interessante de noensinne hadde hørt. Vi har faktisk reist verden rundt (København, London og Wien), og vi møtte stor interesse og beundring alle steder. Riktignok ble vi ikke alltid tilgodesett med plattformpresentasjon, men det skal sies at programkomiteen da var skandaløst inkompetent og burde ha fått sparken i sin helhet. (Vi har nå levert inn gode forslag til nye medlemmer.) Uansett var det flere meter med kø foran våre postere, og programkomiteen angret seg. Det skulle bare mangle.

Når det gjelder den overprisede og korrupte tidsskriftsindustrien, er vi dessverre blitt offer for konspirasjoner, ryktespredning og ondsinnet sladder, slik at redaktørene i de to magasinene vi kontaktet dessverre ikke så verdien i vårt banebrytende arbeid. Det er verst for dem selv. Vi vurderer for øyeblikket å få alt sammen oversatt til kinesisk, slik at vi kan få innpass på dette markedet og nå milliarder av mennesker i en verden som er i rivende utvikling, også når det gjelder forskning. Det forutsetter naturligvis at de også leverer resultater tilbake til oss, mot en fornuftig avgift.

Som en naturlig følge av den kolossale suksessen vi har opplevd, er det selvsagt et u håndterlig stort antall mennesker som ønsker å bli med i gruppen. Dette er veldig slitsomt for oss, siden vi ikke på noen måte har nok kaffe eller kontorstoler til alle sammen. Vi har derfor vurdert å reise en mur rundt bygget vi sitter i og kommer til å søke om finansiering gjennom driftsmidler på neste års budsjett. Når det er sagt, har vi iherdig forsøkt å øke mannsandelen i gruppen. Det har imidlertid vist seg vanskelig, da menn som kjent ikke er spesielt interessert i å tenke. De er jo mest opptatt av drilling og skifting av dekk. For å bøte på dette problemet vurderer vi å opprette en stilling for lukeparkering og åpning av syltetøyglass.

Videre har vi besluttet å tre ut av det multinasjonale ekspertkonsortiet vi var medlemmer av. Dette konsortiet hadde som mål å beskrive en hittil ukjent sykdomsprosess basert på ustrakt samarbeid over landegrenser. Dette medførte for oss en uoverstigelig arbeidsmengde, uten at vi fikk annet enn smuler tilbake. Faktisk var det den verste, ja, absolutt *verste* avtalen som noensinne har vært inngått. Vi velger derfor å sette egen forskningsgruppe først og legger ned alt samarbeid med konsortiet.

Når det gjelder finansiering, benekter vi på det *sterkeste* at vi har mottatt støtte fra private aktører eller fremmede makter. Vi vurderer imidlertid å finne på en lov som gjør dette passabelt. Vår enorme popularitet tatt i betraktning ønsker vi også å skape handlingsrom for at studiedeltakere pålegges en deltakeravgift eller inngangspenger ved inklusjon, omtrent som med bompengefinansiering av veier. Ellers har vi *ikke* brukt penger på restauranter, hoteller og underholdning, og *i hvert fall ikke* på taxi. Vi kunne imidlertid tenke oss litt friske blomster og en strykekvartett hver mandag.

Planen videre nå er først og fremst nobelpris, sannsynligvis i 2025, kanskje før. Vi ønsker også å drøfte mulighetene for et forskningstårn på den nye sykehustomten, finansiert av studiedeltakeravgifter. Vi tenker at 58 etasjer og forgylt inngangsparti hadde gjort seg.

Avslutningsvis vil vi nevne at vi sitter på solide data fra andre vestlige land som tyder på at denne typen språkføring slår an hos majoriteten i befolkningen (1). Vi håper derfor at rapporten blir godt mottatt, og at vi er på full fart mot verdensherredømme.

LITTERATUR

1. National Archives and Records Administration, U.S. Electoral College. 2016 Presidential Election, 2016 Electoral College Results.
<https://www.archives.gov/federal-register/electoral-college/2016/election-results.html> (8.10.2018).

Publisert: 10. desember 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0785
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.